

SCI-CONF.COM.UA

SCIENCE, TECHNOLOGY AND GLOBAL CHALLENGES

**PROCEEDINGS OF XII INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
JULY 23-25, 2026**

**TOKYO
2026**

SCIENCE, TECHNOLOGY AND GLOBAL CHALLENGES

Proceedings of XII International Scientific and Practical Conference

Tokyo, Japan

23-25 July 2026

Tokyo, Japan

2026

UDC 001.1

The 12th International scientific and practical conference “Science, technology and global challenges” (July 23-25, 2026) CPN Publishing Group, Tokyo, Japan. 2026. 149 p.

ISBN 978-4-9783419-7-6

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Science, technology and global challenges. Proceedings of the 12th International scientific and practical conference. CPN Publishing Group. Tokyo, Japan. 2026. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua/xii-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-science-technology-and-global-challenges-23-25-07-2026-tokio-yaponiya-arhiv/>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: tokyo@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua>

©2026 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2026 CPN Publishing Group ®

©2026 Authors of the articles

11.	Кадуцькова Л. О. ЛЯЛЬКОТЕРАПІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ РЕАЛІЗАЦІЇ ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОГО ТА ІНКЛЮЗИВНОГО НАВЧАННЯ, ЕМОЦІЙНОЇ СТАБІЛІЗАЦІЇ ТА МОВЛЕННЄВОЇ АКТИВІЗАЦІЇ УЧНІВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В УМОВАХ НУШ	86
12.	Кужель В. В., Николук Н. П., Опалко К. С., Кужель Р. В. МОДЕЛЬ ДУАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ МЕХАНІКІВ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА В СИСТЕМІ ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ АГРАРНОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ	93
PSYCHOLOGICAL SCIENCES		
13.	Мамонтова Ю. Б., Ковчина І. М. АКТУАЛЬНІ ТЕОРЕТИЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ЩОДО ВИНИКНЕННЯ ПОДРУЖНИХ КОНФЛІКТІВ	105
PHILOLOGICAL SCIENCES		
14.	Cheremskа O. MAIN STAGES OF THE FORMATION OF THE KHARKIV PHILOLOGICAL SCHOOL (19th – FIRST THIRD OF THE 20th CENTURY)	111
15.	Ходарєва І. М. ДИСКУРСИВНЕ МОДЕЛЮВАННЯ В СИСТЕМІ ІНТЕНСИВНОГО НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ	123
ECONOMIC SCIENCES		
16.	Кривонос Л. ПУБЛІЧНІ ЗАКУПІВЛІ ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТ МАКРОЕКОНОМІЧНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТА МОДЕРНІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ	134
17.	Леонідов І. Л. ІМПУЛЬС ЗРОСТАННЯ ОБСЯГІВ НАБУТОГО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПРОДУКТУ У ПОРІВНЯННЯХ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО РОЗВИТКУ КРАЇН ЄС	138
LEGAL SCIENCES		
18.	Koziar R. THE ROLE OF THE PROSECUTOR'S OFFICE AND THE LEGAL PROFESSION IN ENSURING HUMAN RIGHTS IN UKRAINE DURING MARTIAL LAW	144

ДИСКУРСИВНЕ МОДЕЛЮВАННЯ В СИСТЕМІ ІНТЕНСИВНОГО НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

Ходарєва Ірина Миколаївна

к. філол. н., доцент

Харківський національний економічний
університет імені Семена Кузнеця

м. Харків, Україна

Анотація. Статтю присвячено обґрунтуванню методичної системи інтенсивного навчання української мови як іноземної (УМІ) на засадах дискурсивного моделювання. У роботі розкрито суть дискурсивного моделювання як когнітивно-комунікативного інструменту, що уможливорює подолання традиційної лінійності вивчення мови через цілісне сприйняття мовленнєвих ситуацій; описано тривимірну архітектуру моделей; визначено перспективи подальших розвідок.

Ключові слова: українська мова як іноземна, дискурсивне моделювання, інтенсивне навчання, комунікативна автономія, професійна комунікація.

Сучасні темпи глобалізації, академічної мобільності та міжнародної співпраці висувають нові вимоги до швидкого опанування української мови. Для здобувачів вищої освіти її знання є ключем до успішної інтеграції в освітній простір, глибокого засвоєння фахових дисциплін та повноцінної участі в наукових заходах і дискусіях. Своєю чергою, для іноземних громадян володіння українською мовою є потужним інструментом побудови довіри у професійній комунікації, ведення ділових переговорів та розуміння правового й культурного контексту країни. Успішне опанування мови на високому рівні відкриває перед обома категоріями слухачів унікальні кар'єрні перспективи та дає змогу реалізувати свій потенціал на українському ринку праці. Отже, володіння мовою трансформується із суто академічного обов'язку на

стратегічну конкурентну перевагу. Іншомовні фахівці (дипломати, медики, інженери, економісти, бізнес-аналітики та ін.) не мають можливості витратити кілька років на лінійне, поетапне вивчення мовної системи. Відповідно, перед викладачами УМІ стоїть завдання стиснути терміни навчання без втрати його якості.

Актуальність дослідження зумовлена об'єктивною неузгодженістю між потребою іншомовних здобувачів у стислі терміни опанувати українську мову з метою фахової комунікації та пануванням традиційних лінійних методик у практиці викладання. У контексті загального переходу сучасної лінгводидактики від системно-структурної парадигми до комунікативно-дискурсивної, саме метод дискурсивного моделювання постає як ефективний інструмент інтенсифікації. Він дає змогу замінити механічне накопичення мовних знань експрес-формуванням гнучких комунікативних умінь, адаптованих до реальних умов професійного спілкування.

Мета статті – теоретично обґрунтувати та методично спроектувати систему інтенсивного навчання УМІ на основі дискурсивного моделювання.

Традиційний підхід – від теорії до практики – у форматі інтенсиву призводить до когнітивного перевантаження студентів. Дискурсивне моделювання сприяє оптимізації цього процесу. У сучасній лінгводидактиці дослідження теорії дискурсу спираються на фундаментальні праці Т. ван Дейка та М. Фуко, які розглядають дискурс як «живий» текст у сукупності з екстралінгвістичними, соціокультурними та психологічними чинниками. Замість вивчення абстрактних граматичних правил, здобувач освіти отримує готові, функціонально зумовлені блоки й алгоритми (моделі), які дають змогу розв'язувати професійні завдання українською мовою вже з перших занять.

Огляд сучасних наукових джерел з української лінгводидактики засвідчує активний пошук методичних прийомів і методів навчання УМІ, що виявляє високу значущість та багатовимірність упровадження дискурсивного моделювання в систему інтенсивного навчання УМІ.

Теоретичне підґрунтя для формування комунікативної компетентності

закладено в дослідженнях таких науковців, як З. Мацюк, Л. Паламар, І. Процик, Н. Станкевич, Н. Тоцька, Г. Швець та ін. Загальні концепції використання новітніх інформаційних технологій у системі інтенсивного навчання УМІ, комплексне вивчення модернізації професійно орієнтованої мовної підготовки, де цифрові технології є ключовим чинником підвищення якості освіти майбутніх фахівців, окреслено у працях В. Бикова, Є. Костик, О. Олійник, Т. Коваль, Н. Плющ, С. Романюк, О. Тростинської та ін [1–4].

У попередніх дослідженнях нами було презентовано інструмент інтенсифікації навчання академічної української мови – авторські моделі академічного дискурсу, які базуються на синтезі риторичної стратегії та лінгвістичної інженерії. Завдяки такому формату навчання здобувачі мають змогу «не лише дотримуватися мовних норм, а й свідомо управляти увагою читача, вибудовувати логічну цілісність тексту» [5, с. 376].

Інший аспект дискурсивного моделювання – персоналізовані та адаптивні цифрові середовища (ПАЦС) – обґрунтовано в проєкції на мовну підготовку бакалаврів ІТ-спеціальностей в умовах дистанційного та змішаного навчання. Визначено структуру ПАЦС, що поєднує когнітивний, діяльнісний і технологічний компоненти, та описано чотириетапний алгоритм адаптації контенту для підвищення ефективності професійної комунікації й запобігання когнітивній перевтомі здобувача освіти [6].

Проте попри значний масив досліджень, системна інтеграція дискурсивного моделювання в інтенсивні курси УМІ залишається фрагментарною. Сучасні вітчизняні дослідники лише починають активно поєднувати надбання теорії дискурсу з фреймовими технологіями для оптимізації навчання саме іноземців. Таким чином, аналіз наукової літератури засвідчує потребу в синергії цих підходів для створення цілісної методичної моделі інтенсивного викладання української мови як іноземної.

Дискурсивне моделювання – це процес штучного створення або реконструкції типових ситуацій мовленнєвого спілкування у вигляді інтегративних навчальних зразків (моделей). На відміну від традиційного

граматичного моделювання (наприклад, схеми речення чи таблиці відмінювання), дискурсивне моделювання сфокусовано на тексті, який «живе» в реальному часі та соціокультурному просторі. У методиці викладання мови модель дискурсу розглядають як динамічну матрицю, гнучку структуру, яка інтегрує в собі чотири фундаментальні компоненти: **мовні засоби, соціокультурний контекст, психологічні настанови та комунікативні стратегії й тактики.**

Мовні засоби (лексико-граматичне ядро) – це безпосередній «будівельний матеріал» – специфічна термінологія, професіоналізми, стійкі мовленнєві кліше (зважаючи на зазначене вище, хочу наголосити на... і под.), синтаксичні конструкції та маркери зв'язності тексту. *Соціокультурний контекст* (екстралінгвістичне тло). Модель ураховує, де, коли і між ким відбувається комунікація, включає правила мовленнєвого етикету, статусних відносин (наприклад, викладач – іноземний студент, лікар – пацієнт та ін.), а також культурні коди й невербальну поведінку, притаманну українському суспільству. *Психологічні настанови* (емоційно-вольова сфера). Модель допомагає іноземному студентові зняти психологічний бар'єр (страх помилки), ураховує мотиви учасників, їхні інтенції (бажання переконати, заспокоїти, висловити сумнів тощо) та вчить правильно реагувати на вербальну чи невербальну прихильність/агресію співрозмовника. *Комунікативні стратегії та тактики* (процесуальний складник) – це алгоритми досягнення мети спілкування. Модель показує, як правильно почати розмову, утримувати увагу аудиторії під час доповіді, гнучко змінювати тактику в разі виникнення непорозумінь та етикетно завершувати дискусію.

Таким чином, іноземний студент отримує не ізольоване правило, а готову «карту ситуації». Змінюючи один із елементів матриці (наприклад, соціокультурний контекст із «офіційного виступу» на «кулуарну бесіду з колегою»), студент навчається автоматично трансформувати й мовні засоби, зберігаючи при цьому загальну комунікативну стратегію. Це забезпечує гнучкість, швидкість реалізації мовленнєвого наміру та суттєво інтенсифікує

процес навчання.

Специфіка інтенсивного навчання УМІ полягає в переформатуванні традиційного освітнього процесу з метою досягнення максимального результату за мінімальний проміжок часу. Оскільки іншомовні фахівці та іноземні студенти зазвичай перебувають в умовах жорсткого дефіциту часу, інтенсифікація спирається на чітку систему *психологічних* та *методичних* принципів.

Психологічні принципи інтенсифікації передбачають високу концентрацію мовленнєвих стимулів, суттєве керування та зняття психологічних бар'єрів, активізацію резервних можливостей психіки (ефект занурення).

Висока концентрація мовленнєвих стимулів призводить до максимального ущільнення навчального часу, що вимагає від студента миттєвої вербальної реакції. Використання інтерактивних методів (рольових ігор, дискусійних панелей) допомагає не лише чути мову, але й перебувати всередині безперервного мовленнєвого потоку, де кожен стимул провокує до мислення українською мовою.

Швидке занурення в іншомовне середовище завжди викликає стрес і страх помилки (мовний бар'єр). Психологічне завдання інтенсифікації – створити атмосферу психологічного комфорту, довіри та високої мотивації. Коли фокус уваги зміщується з «чи правильно я говорю» на «чого я хочу цим досягти (вирішити проблему)», мовний бар'єр руйнується значно швидше.

Завдяки високій інтенсивності занять (наприклад, 4–6 годин щодня) вмикаються механізми мимовільної уваги та пам'яті. Студент починає сприймати українську мову не як іноземний об'єкт для вивчення, а як єдиний доступний інструмент виживання в запропонованих навчальних обставинах.

Методичні принципи інтенсифікації спрямовані на стиснення інформації і опору на готові мовленнєві блоки.

Замість того, щоб конструювати кожне речення «з нуля» (згадуючи будову слова, правила узгодження тощо), студент оперує готовими

автоматизованими блоками – формулами, кліше та синтаксичними конструкціями (*Я вважаю, що..., На мою думку..., З огляду на результати дослідження...*). Це дає змогу іноземцеві навчитися розмовляти швидко та без значного когнітивного зусилля, що критично важливо в інтенсивах.

Тож інтенсифікація – це не збільшення обсягу навчальних завдань, а докорінна зміна когнітивної стратегії. Поєднання стиснутої інформації, готових фреймів-блоків та постійної стимуляції мовлення надає можливість іноземному студентові подолати етап тривалого мовного аналізу й одразу перейти до етапу мовленнєвого синтезу.

Якщо за лінійного підходу для побудови власного висловлювання студент робить чотири послідовні кроки (вибір слова → пошук граматичної форми → узгодження в реченні → адаптація до стилю), то за дискурсивного моделювання – лише два (активація готової комунікативної моделі → її мінімальна адаптація). Саме це усунення проміжних когнітивних операцій забезпечує колосальне заощадження часу, що є базовою вимогою інтенсивного курсу УМІ.

Для інтенсивного курсу УМІ типологізація дискурсивних моделей є критично важливою, оскільки вона дає змогу чітко розмежувати навчальний матеріал, відповідно до прагматичних потреб студентів. На відміну від традиційного поділу за темами («В готелі», «В університеті», «В магазині» та ін.), дискурсивні моделі групують за сферами, жанрами та цільовими інтенціями (намірами) мовця.

Один із найважливіших блоків – це **побутово-соціальний дискурс**, спрямований на швидке зняття мовного бар'єра в повсякденному житті, розвиток соціокультурної адаптації та вирішення нагальних життєвих завдань. Фокус зміщується з описових тем на діяльнісні алгоритми. Жанрами спілкування є повсякденний діалог, побутова телефонна розмова, неформальне листування в месенджерах, ситуативне полілогове спілкування у сфері послуг тощо.

Типові моделі вирішення життєвих кейсів можуть бути представлені

такими мовними ситуаціями: ***оренда житла / взаємодія з комунальними службами*** (комунікативні формули для обговорення умов договору, висловлення скарг чи зауважень, з'ясування технічних проблем); ***орієнтація у критичній ситуації*** (звернення по допомогу в аптеці, лікарні, поліції; експрес-опис симптомів чи проблеми, запит інструкцій); ***соціалізація*** (встановлення контакту, етикетні формули підтримання невимушеної розмови, вираження емоцій (захоплення, співчуття, подиву), відповідно до українських культурних маркерів).

Академічний (науковий) дискурс призначений для іноземних магістрантів, аспірантів та стажерів українських ЗВО. Моделі цього типу мінімізують час на адаптацію до жорстких вимог наукового стилю та правил українського академічного середовища. Жанрами спілкування є наукова доповідь (презентація), участь у дискусії / семінарі, академічний діалог (викладач – студент, аспірант – науковий керівник), анотування та реферування.

Типові моделі комунікативної поведінки можуть бути представлені такими мовними ситуаціями: ***презентація наукового дослідження*** – жорсткий композиційний фрейм із готовими кліше для введення теми (*Актуальність нашого дослідження зумовлена...*), опису методів (*У роботі застосовано метод...*), демонстрації результатів (*Отримані дані свідчать про...*) та формулювання висновків; ***участь у науковій дискусії, семінарі*** (тактики етикетного висловлення незгоди (*Дозвольте не погодитися з Вашою тезою щодо...*), аргументації власної позиції, ставлення уточнювальних запитань доповідачеві; ***офіційна взаємодія з науковим керівником*** (конструкції для узгодження графіка роботи, обговорення правок до тексту, захисту своєї наукової концепції під час консультацій).

Професійно орієнтований дискурс розробляють під конкретний профіль іншомовних фахівців (бізнесменів, дипломатів, економістів, експертів міжнародних місій, медиків тощо). Тут моделі мають високий ступінь стандартизації та клішованості, що уможливлює випрацювання навичок у

стислі терміни. Жанрами спілкування є ділові переговори, презентація продукту (послуги), офіційно-ділове листування, професійне інтерв'ю.

Запропонована типологія дає змогу викладачеві УМІ діяти як архітектору: залежно від запиту групи (бакалаври, магістри, експрес-підготовка аспірантів чи бізнес-інтенсив), з навчальної програми повністю вилучають неактуальні сфери. Натомість фокус зосереджують на кількох базових моделях потрібного дискурсу, що забезпечує прямий шлях до професійної комунікативної автономії іноземного здобувача освіти.

На відміну від традиційного навчання, де мовні рівні вивчають окремо, архітектоніка моделі в системі інтенсивного викладання УМІ інтегрує **структурні, функціональні та соціокультурні** елементи в єдине ціле.

Структурний рівень (лексико-граматичне ядро) – це фундамент моделі, який забезпечує лінгвістичну правильність і текстову цілісність висловлювання. Оскільки в інтенсивному курсі немає часу на довге конструювання речень, ядро складається з максимально автоматизованих одиниць. Готові мовленнєві блоки використовують без змін або вони слугують готовими рамками-кліше: приклади для наукового дискурсу: *Дослідження ґрунтується на..., На основі отриманих даних...;* приклади для бізнес-дискурсу: *Зважаючи на умови контракту..., Ми готові запропонувати...* Дискурсивні слова, сполучні елементи та текстові скріпи допомагають іноземному студенту логічно вибудувати текст і зробити його зрозумілим для українського слухача: *по-перше, отже, натомість, водночас, як наслідок, у зв'язку з цим* тощо.

Функціональний рівень – це прагматичний контур, що відповідає за дієвість мовлення, окреслює динаміку спілкування, реакцій та психологічного впливу – тобто за те, як за допомогою слів досягти поставленої мети. Цей рівень характеризують чітко визначені завдання, які іноземний здобувач освіти має реалізувати в межах моделі (висловити сумнів, підтвердити згоду, запросити інформацію, висловити протест); тактики переконання та аргументації, алгоритми побудови впливу на співрозмовника. Наприклад, у

моделі академічної дискусії – тактики м'якого спростування або апеляції до авторитетів, швидкого реагування на репліки партнера по комунікації. Студент навчається не лише говорити монологом, а миттєво обирати відповідну прагматичну лінію (наприклад, як реагувати на критику: захищатися, погоджуватися чи переводити розмову в конструктивне русло).

Соціокультурний рівень адаптує мовлення іноземного студента до специфіки українського менталітету та комунікативної культури, захищає від «культурного шоку» та ненавмисної грубості чи недоречності, знайомить із моделями ввічливості та мовленнєвого етикету (специфічними українськими формами звертання, привітання, прощання та вибачення в різних ситуаціях спілкування). Наприклад, усвідомлення відмінностей між використанням займенників *Ви* та *ти* в українському професійному середовищі, що відрізняється від західноєвропейських (де панує швидкий перехід на *ти*) чи азійських стандартів (де система статусів значно більш складна); помірної емоційності, щирості, схильності до використання пом'якшувальних засобів (конструкцій *якщо Ваша ласка, був би вдячний* замість прямого наказового способу *зробіть* або *дайте*). Важливим є усвідомлення невербальних кодів (специфіки жестів, міміки, дистанції спілкування, які супроводжують вербальну модель в українському соціумі).

В архітектоніці моделі всі три елементи працюють одночасно. Наприклад, коли іноземний фахівець хоче реалізувати інтенцію висловлення незгоди з партнером (*функціональний рівень*), він робить це за допомогою етномаркованої моделі ввічливості (*соціокультурний рівень*), втілюючи свій намір через конкретне кліше: «*Поважаю Вашу думку, але дозвольте зауважити, що...*» (*структурний рівень*). Саме така потрібна інтеграція робить навчання інтенсивним і результативним.

Проведене дослідження теоретико-методичних засад запропонованого підходу дало змогу підбити підсумки та сформулювати ключові висновки роботи. Нова парадигма презентує мову не як статичне зведення правил, а як активну діяльність у конкретному контексті (дискурсі). Дискурсивний підхід

зміщує фокус на те, хто, кому, де, чому і в якому соціокультурному середовищі говорить. Моделювання є тією універсальною ланкою, яка пов'язує мовні одиниці з реальними комунікативними стратегіями, дає змогу іноземному студентові сприймати мову не як набір ізольованих граматичних правил, а як динамічну тривимірну матрицю, що одночасно поєднує в собі лексико-граматичне ядро, прагматичний контур та соціокультурний контекст. Розроблення методичного інструментарію дає можливість моделювати не лише речення, а цілісні комунікативні ситуації, що забезпечує синергетичний ефект: іноземний студент одночасно засвоює мовну форму (лексiku, граматику), мовленнєву поведінку (інтенції, тактики) та соціокультурний контекст (етикет, специфіку українського професійного середовища). Використання готових мовленнєвих кліше знімає когнітивне навантаження під час конструювання висловлювань. Розроблена методична система має чітко виражений прикладний характер і може бути безпосередньо інтегрована в освітній процес. Створена типологія моделей (побутово-соціальних, академічних та професійно-орієнтованих) є готовим каркасом для розроблення сучасних підручників, робочих зошитів та експрес-посібників з інтенсивного вивчення УМІ. Науковий пошук у напрямі розвитку дискурсивного моделювання в системі УМІ є відкритим і перспективним. Подальші дослідження доцільно спрямувати на етноорієнтацію комунікативних моделей, створення спеціалізованих етномаркованих компенсаційних мовленнєвих стратегій. Дискурсивне моделювання в сучасних умовах є не просто методичною альтернативою, а безальтернативною когнітивною стратегією інтенсивного навчання. Воно дає змогу іноземному фахівцеві у найкоротші терміни здобути комунікативну автономію та стати повноцінним, конкурентоспроможним суб'єктом українського суспільного, наукового та бізнесового дискурсу.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Костик Є. Формування навичок іншомовного академічного письма у студентів-магістрів економічного профілю. *Теоретична і дидактична філологія*. Серія: Педагогіка. Переяслав-Хмельницький, 2019. Вип. 30. С. 78–86.

2. Биков В.Ю. Моделі організаційних систем відкритої освіти. Київ: Атіка. 2009. 684 с.
3. Олійник О. Інноваційні технології дистанційного навчання іноземної мови для студентів немовних ВНЗ. *Лінгвістичні дослідження: зб. наук. праць ХНПУ ім. Г.С. Сковороди*. Харків. 2014. Вип. 38. С. 238–246.
4. Коваль Т.І. Професійна підготовка з інформаційних технологій майбутніх менеджерів-економістів: монографія. К.: Ленвіт, 2007. 264 с.
5. Черемська О.С., Ходарєва І.М. Моделювання академічного дискурсу як інструмент інтенсифікації навчання наукової мови. *Лінгвістичні дослідження: зб. наук. пр. ХНПУ ім. Г.С. Сковороди*. Харків. 2026. Вип. 64. С. 366–379.
6. Ходарєва І.М. Персоналізовані та адаптивні цифрові середовища в системі мовної підготовки бакалаврів в умовах дистанційного та змішаного навчання. *Modern science: trends, challenges, solutions. Proceedings of the 12th International scientific and practical conference*. Cognum Publishing House. Liverpool, United Kingdom. 2026. Pp. 115–125.